

עין משפט
גר מצודה

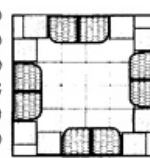
צוה א מ"י פ"ט מהל' עומות
תת ר"ל ג:

קבורת חמורים היא זו ואיכא
יילותא דשכבא. אלא אמר
רבי יוחנן הכי מנח להו

[illegible][illegible]

שעומד לקרן מזרחית רחוקה
אתה כוכב הסמוך לדרום החם
שפועץ כנגד כדי שלא יגעו ה
או יקעס באדן כוח רוח המ
לך מערות דרש במעמק שוב
כוכביה שפר דל ננע אהרד
שלא מעדן וטוני למעלה כן
למאמץ לזות התצל אבל אור
יגיעו לו לחללו שסמוך להן מ
כשוה בכוח ברות היא. כלומ
מכוח אור מערה זו היר מ

א. נראה שגם ל"ל לכל היגיון דאורייתא

קבורת חמורים היא כ
בקרן זוית והא נגעי כו
במעמיק דאי לא תימא
שמעון היכי עביד ל
להרדי אלא במעמיק
הונא בריה דרב יהוש
לר"ש דעביד להו כי
בריה דרב יהושע
אמיה בריבועא אמתא
כמה הוי להו חד סרי
תמניא תמניא בחד סר
לה אלא הא דרב ה
ברוחא היא ואי בעית
בריה דרב אידי בניפל
התם *המוצא מת
ואת תפוסתו שנים

מחיל לרד שיעשה בקרן זית יעשה
יה צין סוף לטון בלמה שנימים
ול המערה והיה קרקע נופל והטוין
ועמיק הולך בלמה זש ששאר סוין
דברכו. **המוצא** מושב כרמל.
פרט לנתי וס"ה פרט לדועס
וקסה לפי דמדמחשט מתי משמע
תחלה משנים ידועים ואחד תחלה
וזה זה כמו זה דיין שנים ידועים
ים תחלה אין לכן שניות קבדות
מן תחלה כדמיר בנייר וגדלה לרי"
פרט

וְקָרָקַע מִתְרַחֵק מִן הַיּוֹכֵן שֶׁמֶלֶךְ
בְּכָל דָּר. כֵּן נִרְאֶה בְּעֵינֵי וְעוֹקֵר: דִּלִּי
אִלֵּי אֶרֶצְנוּ מַעֲרֹוֹ לִרְ"שׁ הֵיטֵן
שֶׁמִּי הַמַּעֲרֹוֹת הַמְּסֻמּוֹת ז': וְזוֹ
רְחוּק מֵאֵל אֶמֶן מִן הַיּוֹרֵת נִכְסֵי
לִמְתָּ לַפְּנוּיִת כֹּה־דְרִיּוֹן לִדְאִין זֶה הַ
הַיּוֹרֵת אֵלֶּה מִי אֶמֶן נִמְלֵא כָּל אֵלֶּה
מִהֶכָּה לֵב מַפְסֹוֹת לְעֻלְעֹס שְׁוֹן הַ
בְּעִדֵּי מִתְרַחֵק מִפְּעִיּוֹן הַיּוֹכֵן שֶׁ
שֶׁל כּוֹתֵלֵי שְׁמֵי הַמַּעֲרֹוֹת שֶׁבֶּהן יוֹלֵא
בְּאֶרֶץ ב' הַכְּתֻלִים אֶחָד שֶׁמִּי וְאֶחָד
וְאֶחָד הֵיטֵן יִתְכַּן לֵאמֹר דִּרְאִי אֶחָד
י' י' וְזוֹ וְזוֹ וְזוֹ לֵב אֵלֶּה אֵלֶּה
וְזוֹת הֵיטֵן וְזוֹת מִתְקוּמָה דִּרְ"שׁ
וְזוֹת דִּרְ"שׁ נִמְשָׁמֵק אֵלֶּה דִּלְמָה רִי
וְזוֹת אֶחָדִין בְּחוּר הַכְּתֻלִים הֵיטֵן
לְזֶה גְדוֹל שֶׁבְּעִדֵּי אֵלֶּה שִׁיחָה מִשְׁחָה
שֶׁמֶן נִמִּי הַיּוֹכֵן שֶׁן בְּחוּר הַכְּתֻלִים
לְחוּר אֶרֶץ: הֵיטֵן כֵּסֶס. בְּסוֹף מַסְפֵּה
כֵּן מִנָּה שֶׁמִּי אֶחָדִין מִתְּחִלָּה שֶׁלֵּא
שֶׁמֶן מִתְּחִלָּה כִּדְנִיחֵי בְּשִׁילֵי מִסְכַּת
לִמְתָּ מִשְׁלֹש אֵלֶּה קֵנֶה מִקוּמֹו כ' וְ
הֵסֶם פְּנֹאֵל לְהוֹלִיכֵי לְצִיֵּת הַקִּבְרוֹת
וְזוֹת (דף 97 עה.) כִּמֵּה שִׁיעוֹר מַסְפֹּס
דְּחִשְׁבִּי קִרְבַּק שֶׁל מֵת וְנִפְקָא ל' מִדְּמַת
לֵב אֵלֶּה קֵנֶה מִקוּמֹו כָּלֵל אֶפְיִלֵּי לִתְּ
וְזוֹ אֵלֶּה שֶׁמֶן שֶׁלֵּא אֵלֶּה לִתְּ
לִידוֹעַ שֶׁאֵלֶּה אֶחָד מֵהֵן יְדוֹעַ וְשִׁמֵּשׁ
אֶפְיִלֵּי כֵּן שֶׁלֵּא אֵלֶּה לִבֵּן שְׁנוֹת ק'
בִּין יִרְמִיָּהוּ אִיחָל לְמִימֵר עֲבוֹרֵי
שֶׁמֶן עַד שִׁיחָה לֵבֵם פְּנֹאֵל וְעוֹלָמוֹ מִן

[illegible]

הנה דגל רחוקו לחללי של כורו שסמיון להם מכלול ימין

מסורת הש"ס

(א) ונדינן באלבסמן חזקן נדינן
 (ב) שוין. ערדן ערד חרד כ"י. (ג) ושר
 ח"ש על הנליין כ"י ט. י. (ד) סוכה
 דרד. ח. ופירושין ג. ושרין.
 (ה) סוכות פטיו ח"ג שר שר
 (ו) ג"ח אלף. (ז) ונתוספתא שם
 מוכח לדלות. (ח) ציר זה פ"א
 ה"רס"ג. (ט) שר לעיל פ"א
 נדפוס סחורו ציר ציר זה.

(א) יִשְׁכְּבוּ בֵּית דִּין מִתַּחַת הַדָּף וְכו' ד' אֲמוֹת וּרְחֹבָן עֶשְׂרֵה טֵלָן וְיִלְחָצוּ: (ב) דִּין מִתַּחַת וְכו' וְחוּסֵר ג' טַפְחִים, דִּין וְיִמְחֶה דְּבִנְיָן דָּף עִ"ה עִ"ה לִפְתָּל לְהַדְרִיא דְּשִׁיעוֹר תַּפְסִיס הוּא ג' אֲנָכְרִים ע"ס:

כל אמתא בריבועא אמתא.
בתרי חומשי באלכסנא.
זכאה חודד אלכסן שנס
זאה חולא לכל אמת שברט
תוספת שחומשי חק שגרי
חכמים (יחיד: ח) המוצא מת
משכב בדרכו, ולא יושב ולא
לאו כי ירכותו ולא הדו: (דף
פד) וטולו ואת תפוסתו
וימנעו למקום אחר ואינו חושש
שים כלן בתקום היה שום מת
אחר, ויחולל לו ללך בכל מקום,
ולא יאמרו חלל שים (דף פד)

[illegible]

קטנים הוא נמי בנפלי ובאותה
מערה זו עושה כוך של נפלי
לכסון מצית נמי לתרצי בנפלי
נצני זה בזה ולא יצאו חרץ מן
המצא באקראי פרט למצוי
שישב פרט ליושב בדרכו וט
התם ולאו שכונת קברות אור
הן בטהרה. מצא שנים הבדוק
והמות של מח שם כל אותה
דאמרי להו יעקב לכביו בשעת
דאדינו נמי חפסותו שלשה
כל הוא לא צריך להיכרד נמי.

[illegible]

נבדל להו בקקן זות ממש מחבורי
 ימות שנגד הפתח חזי הכין ככותל
 ימין הפתח ומשמאל הפתח דקמי

נני
 ובהדי
 זה
 מחצית
 קמן
 ובסוף
 זה

ב
 סוטה:
 חותם

אָרבע אַמט (א) בױן יואָל און נױען
דאָמין: **אויבער אַמא**. לאַ מיקן
ה' **בנעל**. אַזשן שני כורן עושה
קאַר לאָרן לאַח און נפּליס און
לאָרױז דעמאָן צונע קער לעשט
נפּל לאַ אַרן לאַח אַזי אַמא
נודע עד עכשיו שױה לאַן אַח
און מיקאן לאַח טעלן אַח מיקאן
דערבן טעלן אַח **אפּוסטא**. אַח
אויס האַמקסן הוצ מיקאן קערבן
לאַ הוצ און שױבן דערבן נעטל גס
און עפר מיחוס (א) און שױבן
און טעל עמי בלומן מיקאן מאַרס.
און לאַ און לאַן האַמקסן דערבן אַח
משן דערמייקן און שױבן לאַן אַח
שױבן הרי און שױבן קערבן אַח
מיחוס לקערבן מושבן פּרע יושב
ישראל און אי נמי און ישראל
און אַח מיקאן און שױבן הריבון:

[illegible]

ד"ר. הלך הכי מפשי
המערב ולא לזד פחסי) שני
זה ותני הוה כותול זה ויטני
מתנין כזה: ומקנין וסא
כויני: על וית ש' המלס
דדני) וכו' להו שלש כוין זה
לכל וית חיות דך כוך דקברק
כוך שמכל' שהו' ח' אמר ר'
הקין כסוף כותל מוזני וכו'
כותל דרום שאין בין כוך זה
אלא ח' אמר על ח' אמה ואלו
ומשי כמעטין. ולמין עושה
ומכאן הרבה כלל בל המערב ה'
לא חסיה פה. אלא כל הכוין ש'
ביד להו. לכיין של מערב מורד'
וא' קנני כויני אהדדי. כוך של
וא' לתן כוך של מערב דרומית'
זוקן מ' סוית אלל ח' אמר ח'
דנכס בשל חירו שלל אמות
ואיני מעמין ואפי' הכי לא נגנ'
חסי מוכרין כאלכסון חריות
אין ח' כויני כחרות ח' אמות
ערב דהו' להו אלכסו' ח' אמו'
לכסון ח' כויין של שמו' אמות
אמה ובעל כויין דלורן הכוכ'
אין כמעטין והכא נין כמעטין
שיש' ח' לקמן כמעטין וקד':
א עקבין וית בשו' לכין וישע'
ו כותל צינתיס ואחר ר' שמעין
בוע אמות של מערב השני' קבר'
ת מיר: **ההוא** אלל ח'
יו דיעוין לא היו שכונ' קברות ל'
גזר והכי גמירי לה: **מ' מוש'**
ת דלה ויו שלל דליכא למימר
ורויו לשם וימיו בין דמת א'
פירש ר"א (ברבי דרוק)
וי (נבלתי מן) ונשאתי מנזרתי
פוסק דליכא למימר ש' נגרר וי'
יו שכונ' קברות אלל נטילן
חלה לא מיתני כסיפא גני מל'
כרות דליכא למימר כלן נהרגו ו'
הוא הויאל ואין מושב' דכר'
אן לקברי צבית קברותו חסב